

Anna Kučerová	1905
Rudolf Bednář	1919
František Hladký	1915
Josef Kryčer	1900
Alois Frei	1898
Dana Tomková	1977
Aloisie Kašubová	1923
Marie Schořová	1910
Stanislav Kubík	1906

Moravské Bránice

Miloš Němec	ročník: 1922
Bohumil Rajchl	1917
Josef Zoufalý	1910
Bohumil Schoř	1913
Hedvika Geyerová	1908
Marie Němcová	1928
Serafína Vanková	1925
Tomáš Šušňa	1901
Josef Šlapanský	1920
Vojtěch Kvasnička	1897

Narození 1989

Dolní Kounice

Michal Kopecký	7. 1.
Vojtěch Malý	10. 1.
Veronika Zbořilová	6. 2.
Zaneta Kudláčková	13. 2.
Martina Bočková	28. 2.
Kateřina Hladká	3. 3.
Jana Osíčková	22. 4.
Lucie Nerudová	7. 5.
Martina Navrátilová	25. 5.
Michal Pernica	8. 6.
Veronika Řezáčová	14. 6.
Kamila Fullarová	27. 6.
Michal Fuller	27. 5.
Josef Albrecht	6. 7.
Miroslava Hrdličková	6. 7.
Marek Rygel	13. 7.
Alena Luklová	18. 7.
Hana Procházková	21. 7.
Eva Konečná	2. 8.
Vladimír Kopřiva	20. 8.
Vlasta Můčová	14. 9.
Filip Fuchs	14. 9.
Lenka Schořová	19. 9.
Eva Gryndlerová	16. 10.
Dagmar Kratochvílová	10. 11.
Petra Janková	13. 11.
Ladislav Řezáč	21. 11.
Milan Weiss	23. 11.

Nové Bránice

Marie Freiřová	ročník: 1913
Věra Wenzelová	1919
Jan Nešpůrek	1907
František Pexa	1909
Ivan Kulíšek	1941
Helena Trenzová	1899
Ferdinand Kališ	1917
Ladislav Svoboda	1905

Trboušany

Marie Jurková	ročník: 1936
Antonie Křivánková	1998
Jakub Slavík	1903
Ing. Josef Miffek	1922
Anna Chlubnová	1905
Františka Chlubnová	1906
Jaromír Chrást	1925
Stanislav Wenzel	1914
Františka Rapouchová	1912

Monika Indrová	24. 11.
Roman Karbaš	25. 11.
Jakub Krakovský	13. 12.

Moravské Bránice

Markéta Matušková	10. 2.
Ondřej Odehnal	4. 5.
Vendula Moudrá	5. 5.
Richard Kocáb	16. 5.
Rostislav Sládek	29. 6.
Ivana Hlavoňová	29. 7.
Iveta Čechová	31. 7.
Iva Kouřilová	24. 8.
Iveta Navrátilová	25. 10.
Favel Krupár	2. 11.
Petr Burian	22. 11.
Barbora Hercogová	11. 12.

Nové Bránice

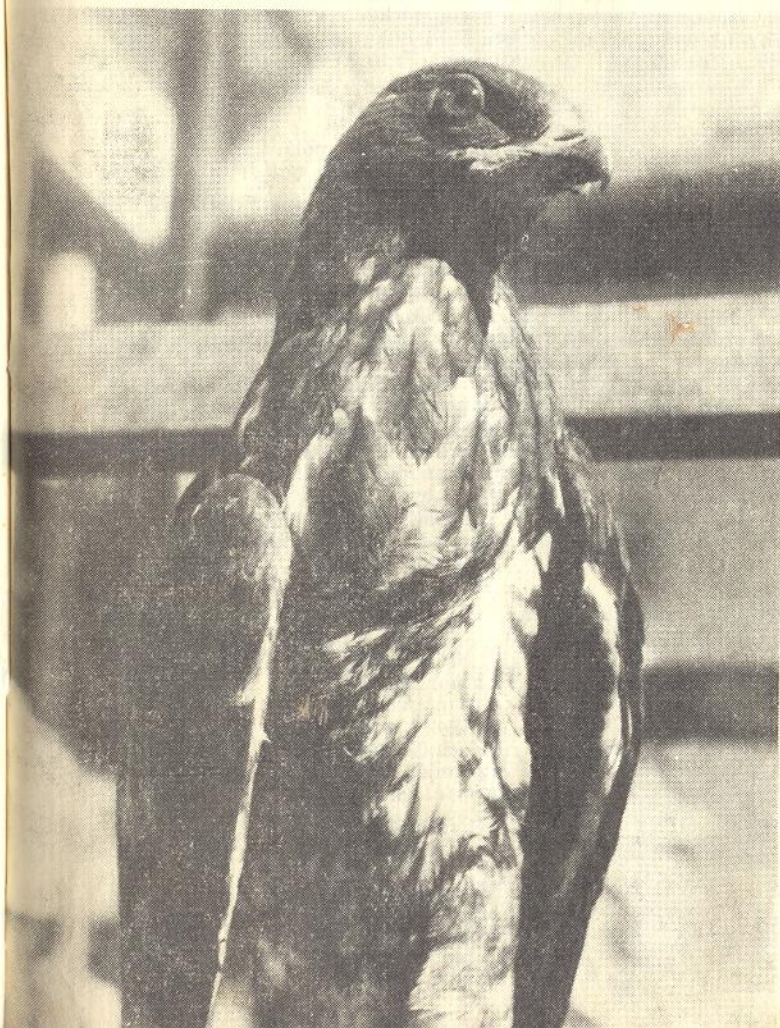
Jiří Leitgeb	9. 1.
Alena Svobodová	12. 2.
Monika Leichmanová	24. 6.
Aneta Eignerová	3. 9.
Jana Formanová	18. 7.
Veronika Soukopová	14. 12.

Trboušany

Petr Chrást	19. 1.
Jan Chrást	12. 4.
Šárka Chrástová	19. 8.
Tomáš Janda	15. 12.

Dolnokounický zpravodaj

ČERVEN
1990

ČERVEN –
měsíc
myslivosti
a ochrany
přírody

Dolnokounický zpravodaj vydává kulturní a školská komise v Dol. Kounicích.

Rídí redakční kolektiv: ved. J. Brabcová. Cena 2 Kčs.

Dolnokounický zpravodaj vydává kulturní a školská komise v Dol. Kounicích.

Jak viděl svět kolem sebe Vítězslav Nezval, básník spjatý s naším krajem...

Nekamenujme proroky,
neb oni jsou jak ptáci,
kdo po nich hodí kamenem,
k tomu se nenavrací.

Vítězslav NEZVAL žil dlouhá léta v Praze, kde také roku 1958 umírá, ale na svou „Domovinu“, jak navývá rodný kraj, nikdy nezapomněl.

Vracel se do nedalekých Biskoupek, kde se 26. 5. 1900 narodil, do Šemířovic, kam se rodiče přestěhovali, do Rouchovan, Tavíkovíc, Běhařovic, Valče a Třebiče, tehdejšího kulturního střediska Horácka. Tam všude ukládal do svého srdce střípky lásky k přírodě a lidu této země. S nimi žil, radoval se, trpěl. Ve všech básnických sbírkách V. Nezvala najdeme vřelé vzpomínky na rodný kraj:

Při řece Rokytne
se perou bílé husy.
Sám samotinký jdu si
Nebe je blankytné
Ty krají plný lip
a bramborových polí
Pročpak mě srdce bolí... (úryvek)

Ve vzpomínkách nazvaných Z mého života vzpomíná: „... v nejpřehlednějších chvílích svého života nedělám nic méně užitečného, než je hledání klíče ke kráse, pro kterou stálo za to žít, stojí za to žít. Jsem si vědom, že zní velmi odvážně tato slova ve světě, který se ještě nedovedl rozřeznat s popravištěm, vězením, strachem před tím, co může nastat zítra, ve světě, kde se pár let oslňujícím mladosti platí rakovinou, konvulsemi údů, a kde se rozléhá ještě srdcervoucí pláč... Nastávají totiž v životě národů stejně jako v životě jednotlivců sebeopojné stavy, mezi něž patří všeobecné hlouposti nad úspěchem a vítězstvím. Vystřízlivění přichází neobyčejně rychle a teprve s ním vážná nota, v níž se daří vážným a plodným myšlenkám. Přichází se na to, že... přístup lidstva k nejpravdivějšímu, neobjektivnějšímu obrazu života a světa zprostředkují vždy znovu nejodvážnější a nejjistší hrdinové myšlenky. Je známo, že vzrušující léta dějin bývají odpuzující podívanou na chameleonsství všeho druhu... nezapomínejte, že člověk čeká na sdělení člověka a nikoliv na ryčnou fanfáru jednohlasně přijatých usnesení. Je nás milióny, kdo to víme... tak dobře... že... je nenávidíme s výkřičníkem: Smrt všem Bastilám světa!“ (konec citace).

Poznámka: Bastilla — pařížské vězení pro svobodomilovné lidi.

IOS

Naše GRATULACE

zasíláme občanům našich obcí, kteří se v tomto měsíci dožívají významného životního jubilea, 70. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a pohodu.

Dolní Kounice

Knepr Václav 6. 6. 70 let
Březinová Ludmila 8. 6. 75 let
Zedníková Aloisie 10. 6. 83 let
Procházková Terezie 10. 6. 81 let

Voškerušová Emílie 13. 6. 75 let
Urbánková Anna 14. 6. 93 let
Hráček Ladislav 18. 6. 70 let
Kvasničková Anna 24. 6. 91 let
Pelánová Anna 27. 6. 87 let
Koudelová Božena 27. 6. 70 let

Trboušany

Hodek František 15. 6. 70 let

Moravské Bránice

Nováková Anna 5. 6. 70 let
Němec Jan 20. 6. 70 let
Holá Františka 22. 6. 81 let
Schořová Anna 29. 3. 82 let

Skauting a ekologie

Světová skautská organizace vyhlásila mezinárodní skautský ekologický rok, který začal 1. dubna 1990 a bude končit 31. srpna 1991. Bylo také vyhlášeno heslo, které výstižně usměřňuje zaměření mezinárodního skautského ekologického roku: „Mysli globálně — jednej lokálně“.

Okresní rada Českého Junáka v Brně vydala ve svém organizačním opatření pro tuto akci velmi pěkný článek o studánkách. Začíná prvníím veršem básně Josefa Václava Sládka — „Znám křísťalovou studánku, kde nehlubší je les...“. No, to myslím bylo už kdysi dávno a bude hodně dlouho trvat, než se k tomuto krásnému přirovnání aspoň přiblížíme. Dnešní devastace přírody je na takovém stupni, že jenom neúprosný boj o navrácení přírody do představ soudných lidí, pomůže k záchraně.

Ale to je potřeba, aby každý začal sám od sebe. Vždyť ono heslo, „Mysli globálně — jednej lokálně“, všechno vystihuje. Jednej lokálně, to je započítí u nás, v každé domácnosti, u každého jednotlivce. Před naším domem, v našich parcích, prostě všude, kam šlápneme, kam se podíváme. Jen tak zmizí z našeho okolí nepořádky, černé skládky, špinavá řeka a rokle plné haraburdí. Sáhněme si na srdce, nebylo ve vás někdy pokušení — co se starým hrcem — pác s ním do rokle, pod keřem se schová. Kousek ke kousku a je rokle plná. Budeme-li chtít krásu naší přírody, které si tak málo vážíme, mít zachovánu, musíme pro ni něco udělat.

Středisko Českého Junáka Dolní Kounice se do Mezinárodního skautského ekologického roku zapojilo. Projednali jsme postup prací, které bychom chtěli v uvedeném období zvládnout, po případě i nadále v ekologické činnosti pokračovat. S pracemi jsme započali okamžitě. Bylo nám radou MNV přiděleno tzv. malé hřiště za klášterem „Rosa coeli“, jako náš klubovní a pracovní prostor. Svolali jsme tam všechny členy střediska a provedli pokus o vyčištění břehu kolem řeky Jihlavy (její malé části). Ojoj, to byste se podívali, jaká je to práce! Vůbec neubývá. A jak potom vypadá lesík pod zámek... Myslíme si, že na úkol, provést pěkný lesopark pod zámek, sami nestačíme, a navíc uvedený rok je příliš krátká doba. Počítáme proto s tím, že nezůstaneme sami. Jsou v Dolních Kounicích organizace, které mají stejné nebo podobné zájmy jako my, Junáci. Cny i jednotlivci jistě vidí nutnost naše okolí upravit a to se netýká jenom prostranství pod zámek. Např. TJ Vodní sporty budou upravovat břeh řeky od loděnice po most. Ale je také druhá strana řeky, je nepořádek pod splavem. No, kam oko dohlédne, je potřeba lidské práce. Vyzýváme proto všechny dolnokounické občany, aby pomohli podle svých možností a síly.

A. Hladký

Z Moravských Bránic

ZPRÁVY Z MNV

Nově ustavený národní výbor si vytyčil pro období svého působení velice konkrétní úkol: dostupnými prostředky zlepšit životní prostředí v obci.

Je přirozené, že se tato pro všechny obyvatele užitečná činnost neobejde bez účinné pomoci občanů, kteří dostali svému danému na shromáždění Občanského fóra, a na vzevu MNV přišli v sobotu 5. května na brigádu v nebyvalém počtu 87 osob. Brigádníci očistili všechny vozovky, odvezli odpad ze hřbitova, kam bude přistaven kontejner, ale především se zaměřili na výstavbu chodníku k sokolovně. V tuto sobotu a v následujícím týdnu byl chodník dokončen. Chůze podél trekventované silnice je teď bezpečná.

Dne 26. dubna se sešla z iniciativy MNV komise za účasti zástupců příslušných odborů ONV, Agroprojektu a Státního statku, aby posoudila, do jaké míry je zajištěno v trati Nové hory, kde jsou na terasách vysázeny vinice, aby bouřkové vody nepůsobily v obci škody, jak tomu bylo vloni i předloni. Komise usoudila, že projekt, podle kterého byly provedeny rozsáhlé terénní úpravy, nebyl dokonalý, a tak na náklady Státního statku bude za nádražím pod cestou z Nových hor vybudována velká sedimentační nádrž s ochrannou kamennou zdí, do níž bude svedena z Nových hor bouřková voda.

Mezi důležité úkoly mající vztah k životnímu prostředí patří zajištění a trvalé udržování pořádku a čistoty v obci. Rada MNV připravuje opatření na likvidaci divokých skládek, prověrku skládky popela v domácnostech, které nevlastní popelnice, zákaz nepovolených skládek různého materiálu před domem, zabránění pobíhání psů po vsi, vypouštění spísačků ba i močůvků na veřejné komunikace a do potoka.

Kromě této aktivity, k níž dal podnět MNV, se účastnili početné pracovní skupiny členů sokola brigád na sokolovně. Šlo o výměnu krytiny na budově, vybudování běžecké dráhy a doskočiště i o celkovou úpravu hřiště před připravovaným veřejným cvičením.

Přáli bychom si, aby renesance demokracie naší společnosti byla u nás provázena i nadále nejen zájmem občanů o život v obci, ale i jejich aktivním podílem na uskutečňování společných úkolů a programů.

ZE ŠKOLNÍ KRONIKY (6)

23. července 1901 — Václav Götz, nadučitel

Čtenářský spolek zdejší povznesl se číselně i mravně. Čítá 40 členů a časté přednášky konány za přítomnosti četných členů. Ohor písemnictví prozaického i básnického, dějepisný i jiný se zdarem se pěstují za pochopení posluchačstva. Knihovna spolková přeměněna na veřejnou a hojně dobrými svazky obohacena. Silnice z Bránic do Silůvek je právě dokončena a tím kratší spojení s Brnem docíleno.

Rok 1901 je velice suchý. Vždy se říkávalo: Suchý rok neudělá drahotu, ale vlhký. Letos toho neslyšeti. Ovoce peckového, podzimního je hojnost, jadernatého málo. Víno dobře ukazuje. Celková úroda vůbec následkem sucha slabá.

V červenci 1902 — Václav Götz, nadučitel

V říši naší škodlivý vliv mají na blahobyt národů neurovnané poměry obou národností v mezích koruny svatováclavské. Domýšlivostí druhého národa každé dílo ke smíru se snaží. V naší vlasti živel český se vzmáhá a vniká v místa, která byla v nepříznivé době pro naši národnost ztracena. Místodržitelem je hrabě ze Zierotínů, okresním hejtmanem brněnským Maximilian Schön.

Žně opoždily se o 14 dní. Úroda je prostřední i dobrá, ovoce dosti skrovně. Čtenářský spolek pořádal zábavné večery a divadlo.

Dráha má být přejata ve státní správu. Přednostou zdejší stanice je Friedländer.

31. července 1903 — Václav Götz, nadučitel

V říši naší jsou napjaté poměry mezi oběma říšskými polovicemi. Uhři domáhají se maďarské řeči pro vojsko. V naší vlasti město Hranice navraceno naší národnosti. Čechové domáhají se zřízení druhé university na Moravě.

V obci naší jsou žně dosti dobré. Ovoce se dosti urodilo. Pouze nedostatek krmiva zaviněn je suchem.

Školská matice kounická chce zříditi měšťanskou školu v Dolních Kounicích. Za touto příčinou pořádáno i v naší obci upisování, kteréž vyneslo

slušnou částku 400 K. Je to důkazem, že kulturní snahy národa našeho našly i u nás plného pochopení.

Starostou obce zvolen František Zoufalý, radními: Jindřich Ůlehla, Arnošt Kvasnička a František Schoř. Předsedou čtenářského spolku je Václav Götz. Spolek jeví činnost pořádáním přednášek, podporováním národních podniků, účastiováním se slavností v okolí, pořádáním divadelních her a zábav pěveckých.

18. července 1904 — Václav Götz, nadučitel

Společenský život v obci naší vzpružen byl přednáškami, divadlem a slavností.

Čtenářský spolek zdejší pořádal dne 5. června 1904 výlet spojený s uctěním památky zesnulého řídicího učitele Václava Hodyce. Velký obraz zesnulého byl na jeho rově. Zde uvítal zapisovatel shromážděné. Byli přítomny spolky okolní, učitelé a činné obecnstvo. Byl zapěn smuteční sbor, školní dívky přednesly pohrobni vzpomínky a učitel Novotný z Ivančic měl slavnostní řeč. Pak byla výletní část programu: zapěny sborové zpěvy a předneseny básně.

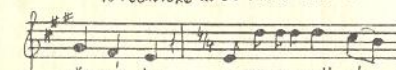
Úroda vcelku je prostřední, utrpěla částečně stálým suchem. Dne 14. července vznikl o 6. hodině odpoledne oheň u Antonína Smetany. Stodola lehla popelem. Vzorně obsluhovaná stříkačka z nádraží zabránila, že sousední dům Antonína Koblížka neshořel. Přítomny byly stříkačky ze Silůvek, Německých Bránic a Kounic.

Jan Kouřil

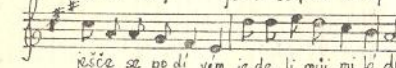
Poezie a písně našeho okolí

Vo řečorské ko ste lí ček vedle ná ho

čer ná les, je šče se podí vám,

je šče se podí vám je de li můj mi le dnes.

Všem, kterým je nad všechno
láska a cit,
všem, kteří dovedou
dívat se kolem sebe
a jiné pochopit...

Tento verš napsala k úvodu vydání svých básní lidová básnířka z Nové Vsi paní Jarmila Němcová. Skromná a milá starší paní, která o sobě říká: „Musím psát, je to prostě posedlost...“

Takových lidí, kteří dokázali dávat lidem radost z práce, radost z narození dítěte, kteří dokázali pochopit žal z nešťastné lásky, z neštěstí válečného běsnění, do kterého odešel milý, aby se již nikdy nevrátil, nebo naopak hluboce se poklonit svátosti manželství nebo majestátu smrti, takových bylo vždy mezi lidem mnoho. Svě verše zhudebňovali a ukládali do lidových písní, pověstí, pořekadel, pohádek. Dávno jejich popel zúrodnil zem, po které šlapali, dávno byli zapomenuti, neznáme jejich jména, a přece se zpívají jejich písně, poslouchají jejich pohádky a jako šňůry vzácných perel sypou se z našich úst pořekadla. Zrnka lidové moudrosti si lidé začali zapisovat s rozvojem vzdělanosti a naopak s touhou zachytit to, co často pomalu mizí, jak se lidé za prací vydávají do měst, a pouto, které jejich rody spojovalo s venkovem, kde tyto tradice se udržovaly, se přetrhaly. V archivu brněnské pobočky Ústavu pro etnografii a folkloristiku máme kolem 1700 zápisů lidových písní většinou z posledních 90 až 100 let z Brna a jeho okolí. Morava je považována za klenotnici lidového umění. Tato klenotnice ukrývá i písně z Kounicka.

Ještě v minulém století byla brněnská předměstí vesnicemi vysloveně zemědělskými se zastoupením typických řemesel — ševcovstvím, kovářstvím, stolařstvím, výrobou cihel, stavbou domů. Sběratelé se setkávali s obřadními písněmi dožinkovými, svatebními, hodovými, o polních pracích. Jak rostlo Brno a jeho průmysl, přiváželi dělníci z města městský způsob života, městské zábavy, jiné tance i písně.

Velký národopisný rozruch způsobila národopisná výstava v Praze 1895. Každý kraj chtěl ukázat svoje nejkrásnější písně, tance, kroje, zvyky. Tehdy se projevil obrovský význam sběratelské práce moravských buditelů a jejich následovníků. Velký kus práce vykonala ženský pěvecký spolek Vesna a Ženská vzdělávací jednota. Začaly se obnovovat polozapomenuté zvyky (Pomlázka 1886), výstavy krojů a výšivek, kursy lidových tanců a sběratelské akce. V čele stál moravský sběratel lidových písní František Bartoš, spisovatelka Františka Stránecká, Veronika Mikšičková a její muž sběratel pohádek Matěj Mikšiček, Beneš Metod Kulda aj.

Na počátku 20. století vznikla Útulna ženská v Brně, která kromě sběratelské činnosti vynikala uveřejňovací prací a pořádáním krojovaných plesů. Od r. 1903 uveřejňovaly v Letáčcích a Dívčích besedách své zápisy Lucie Bakešová, rozená Wanklová z Ořechova (1853—1935) a její přítelkyně Františka Kyselková (1865—1951). Marie Havelková z Tuřan navrhuje, aby bylo zavedeno vyučování národopisu na dívčích školách. Rakousko-uherská nemocnice neměla zájem na probouzení slovanských národů, a tak veškerou národopisnou práci vykonávali tito sběratelé a sběratelky zdarma, ale o to s větším elánem. Marie Kyselková nasbírala 751 písní hlavně z předměstí Brna a Ivančicka, paní Bakešová z Ořechovska. Dodnes podle její sbírky tančí ořechovská děvčata v krojích, jejichž popis zachovala. Jímavá a smutná je píseň dívky, které odvedli milého na vojnu:

Vořechovské kostelíček,	Jede, jede, von tam jede
vedle něho černé les.	na svym vranvm koničku.
Ještě se podívám, ještě se podívám,	Von sobě připíná, von sobě připíná
jede-li můj milé dnes.	na levé bok šavličku.

Hynek Bím nasbíral 325, prof. Rudolf Kučera kolem 700 písní. Nejcennější je sbírka Sušilova, která obsahuje nejvíce zápisů, z nichž některé nebyly dosud publikovány. Většina písní Brněnska patří k okruhu písní hanáckých a horáckých, mezi nimiž tvoří přirozený přechod.

1. Ten kónický zámek pěkně vysoký, pěkně vysoký;
letěly tam přes ně husy divoký, husy divoký.
2. To nebyly husy, byly káčátka, byly káčátka;
že só v Ořechovym pěkný děvčátka, pěkný děvčátka.
3. Ale neso všecke, enom nekerý, enom nekerý;
kerý nosívajó šátke červený, šátke červený.

Hanáckým písním jsou nejbližší písně z Drahanské vysočiny, z Brněnska, z okolí Bučovic a Slavkova. Pojí je hlavně stejně klidný lyrismus, přibližně stejná tematika i podobný ráz figurálních a tanečních písní. Převážnou většinu tvoří písně milostné, ale také posměšné, které se vysmívaly špatným manželským vztahům. Tuto zapsala paní Kyselková v Dolních Kounicích:

1. Jaká by to hanba byla,
dyby žena muže bila,
jaká by to hanba byla,
dyby se jí bál.	2. Čem ho bila? Motovidlem!
Kde ho vzala? Za komínem!
A jaká to hanba byla,
dyž on se jí bál.
3. Sama jedla husí maso,
muži dala prosnó kašo.
Dělej muži po mej vůli,
já jsem žena zlá.	4. Sama sedla na peřinku,
muži dala hrachovinku.
Dělej muži po mej vůli,
já jsem žena zlá.

5. Sama jedla ryby, raky,
muži dala dva pohlavky.
Dělej muži po mej vůli,
já jsem žena zlá. | 6. Sama sedla na kočárek,
muže dala na provázek.
Dělej muži po mej vůli,
já jsem žena zlá. |
|--|---|

Velké úctě se těšily ukolébavky, právě pro svou jemnou lyriku a lásku každé matky k dítěti, bezbrannému tvorů, který teprve vyrůstá do drsného světa. Prekrásnou ukolébavku zapsala paní Kyselková v Dolních Kounicích. Je novější, možná i umělá, ale velmi hodnotná:

1. Hajej, nynej, ty si malej,
ty seš můj a žádnej jinej,
za celý svět matička
nedala by chlapečka.	2. Dyž se přijde bubák ptáti,
jak chlapečka kolíbáti,
já mu řeknu, že on spí,
on maminku nezlobí.
3. Sousedova Karolinka,
ta již taky dávno spinká
a holoubci též taky,
jen ty nechceš spinkáti.	

Výroční a rodinné obyčej se neobešly bez zpěvu. Na Brněnsku slavil se zvláště konec masopustu — ostatky — vesele i posměšně; podobně hody: Hody byly, hody bodó, zabili sme kozo chodó,...

Na letnice prováděly se obřadní tance „královničky“, jejichž původ není znám. Ústiní tradice připomíná neklidné válečné doby, utrpení lidu a jeho touhu po míru.

1. Vyletěl sokol na zelený bor,
tam sobě zazpíval,
až se háj rozlíhal,
královnu volal.	2. Králka nevyšla,
poslala posla.
Ach, ty milé posle,
spravuj mně to dobře,
jako já sama.
3. Posel spravoval,
sobě namlóval,
to krásno děvečku
v růži, ve věnečku
sobě namlóval.	

Na slavnosti národopisu v Praze vzbudilo provedení „královiček“ jak se dosud v Ostopovicích, Bosonohách, Troubsku, Ořechově a jinde předvádějí, velkou pozornost, a byly hodnoceny jako nejlepší obřadní tanec dívek (1895). Dokončení příště

Kulturní okénko

Dne 1. a 2. března se v sále Kulturního domu v Dolních Kounicích uskutečnilo vystoupení divadelního souboru zájmové umělecké činnosti „Požárník“, jehož zřizovatelem je Sbor požární ochrany v Dolních Kounicích. Ochoťníci nacvičili a sehráli operetu ze života Františka Kmocha „Muziky, muziky.“ Samotnému vystoupení předcházely dlouhé hodiny zkoušek divadelníků a hudebníků v prostorách požární zbrojnice a s blízkým se vystoupením, již s kulisami, v sále Kulturního domu. Všem, kteří se podíleli na přípravě a nakonec samotném vystoupení, patří dík nás všech, kteří se divadelního představení zúčastnili, a tak příjemně strávili podvečer v sále Kulturního domu. MKS

Ptáci našich zahrad, polí a lesů

ZLUVA HAJNÍ (Oriolus oriolus)

Koncem jara, když noci bývají teplé, se jednoho rána z listnatých lesů nebo i větších parků, ozývají melodické flétnové tóny. To zpívají samečci žluv hajních, které se v noci vrátily do svých domovů až z daleké tropické Afriky.

Žluva hajní obývá téměř celou Evropu. Nežije však ve Skandinávii, na britských ostrovech a Islandu. Sdružuje se především v listnatých lesích, hlavně v dubech. Koncem května nebo začátkem června splétá zavěšené, umě postavené hnízdo (ze suchých stébel trávy mezi vidlicemi větví). Na třech až pěti vejcích sedí sama samice asi 14 dní. Za dalších 14 dní mláďata opustí svoji vysutou kolébku. Potom zní třeba u nás na Karlově v Babí hoře plno žluviho volání v krásné zpěvné tónině.

Žluvy se živí hmyzem nebo larvami. V letu chytají dokonce vosy nebo jiný blanokřídlý hmyz. Pojídají také pavouky a drobné měkkýše. V pozdním létě zalétají rády na přežralé třešně, rybíz nebo víno.

Žluva hajní je krásný žlutý pták velikosti kosa. Jenom letky jsou černé (samice je má až ke krku hně-

dě). Jasně září v zeleni stromů. Je velmi plachá, proto ji jen málo lidí vidělo. Je poměrně vzácná, proto ji chraňme. V červené knize ohrožených ptáků ji zatím nenajdeme. Její stavy nebyly nikdy velké. Udržuje se na nich stále. Regulaci provádí příroda sama.

A. Hladký

Rodina Suchánková děkuje spolužákům a všem ostatním, kteří se zúčastnili posledního rozloučení s naší dcerou Evičkou Suchánkovou.

Dolnokounický zpravodaj vydává kulturní a školská komise v Dol. Kounicích.

Rídí redakční kolektiv: ved. J. Brabcová. Cena 2 Kčs.

Vytiskl Tisk 56 — provozovna Dolní Kounice — 6124-99 — 3703043-89

Dolnokounický zpravodaj

ČERVENEC
SRPEN 1990
1990

